

990512-1

Myšlení v orientovaném světě musí být také orientované. Pokud není, nemůže se s orientovaností světa nikterak setkat. Tak jako se živá bytost může nějak vztáhnout k životu jen díky tomu, že žije, zatímco tzv. neživá jsoucna se nikterak k životu vztáhnout nemohou, a sám život znamená nepochybně určitou orientovanost ve světě, tak i myslící bytost se může vztáhnout k myšlení jen díky tomu, že sama myslí, a myšlení je nikoli pouhým uplíváním představ či nálad, ale je orientovanou aktivitou. Zároveň však platí, že sám výskyt živých bytostí je dokladem toho, že svět je oživitelný a že de facto je oživen; a podobně platí, že samo myšlení je dokladem toho, že svět je schopen dospět k myšlení a je tedy myšlenkou prosvětlitelný (i když to ještě neznamená, že je myšlenkou „nahlédnutelný“ jako celek – to je už jiná otázka).

(Praha, 990512-1.)